

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

A7-0212/2013

10. 6. 2013

ZPRÁVA

o hybridních televizorech („Connected TV“)
(2012/2300(INI))

Výbor pro kulturu a vzdělávání

Zpravodajka: Petra Kammerevert

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	13
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	16

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o hybridních televizorech („Connected TV“) (2012/2300(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 167 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na čl. 10 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod,
- s ohledem na články 11 a 8 Listiny základních práv Evropské unie¹,
- s ohledem na Protokol o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech k Amsterodamské smlouvě pozměňující Smlouvu o Evropské Unii, smlouvy o založení Evropských společenství a související akty²,
- s ohledem na Úmluvu Organizace spojených národů pro vzdělání, vědu a kulturu (UNESCO) o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů ze dne 20. října 2005,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách)³,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice)⁴ ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/140/ES ze dne 25. listopadu 2009⁵,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě)⁶ ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009⁷,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice)⁸ ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/140/ES ze dne 25. listopadu 2009⁹,

¹ Úř. věst. C 364, 18.12.2000, s. 11 a 10.

² Úř. věst. C 340, 10.11.1997, s. 109.

³ Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1 (oprava: Úř. věst. L 263, 6.10.2010, s. 15).

⁴ Úř. věst. L 108, 24.4.2007, s. 33.

⁵ Úř. věst. L 337, 18.12.2009, s. 37.

⁶ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁷ Úř. věst. L 337, 18.12.2009, s. 11.

⁸ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁹ Úř. věst. L 337, 18.12.2009, s. 37.

- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice)¹ ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/140/ES ze dne 25. listopadu 2009²,
 - s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998, kterou se stanoví postup při poskytování informací v oblasti technických norem a předpisů³,
 - s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu)⁴,
 - s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací⁵ naposledy pozměněnou směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009⁶,
 - s ohledem na sdělení Komise o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání⁷,
 - s ohledem na doporučení Rady 98/560/ES ze dne 24. září 1998 o rozvoji konkurenceschopnosti evropského průmyslu audiovizuálních a informačních služeb podporou vnitrostátních rámců zaměřených na dosažení srovnatelné a účinné úrovně ochrany nezletilých osob a lidské důstojnosti⁸,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 15. června 2010 o internetu věci⁹,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro kulturu a vzdělávání (A7-0212/2013),
- A. vzhledem k tomu, že televizory byly původně vyvinuty jako přijímače vysílacích signálů v lineárním režimu, že audiovizuální obsah se z důvodu své sugestivnosti i v digitálním prostředí těší u veřejnosti obrovské pozornosti ve srovnání s jinými nabídkami elektronických médií a že jejich velký význam na utváření individuálního a veřejného mínění bude trvat i nadále;
- B. vzhledem k tomu, že audiovizuální mediální služby, které jsou ve stejné míře kulturními jako ekonomickými službami, mají mimořádný význam pro společnost a demokracii jakožto nositelé identity, hodnot a názorů, a ve světě, jenž směřuje ke stále větší konvergenci, tudíž vyžadují specifickou regulaci;

¹ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 21.

² Úř. věst. L 337, 18.12.2009, s. 37.

³ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁴ Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1.

⁵ Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁶ Úř. věst. L 337, 18.12.2009, s. 11.

⁷ Úř. věst. C 257, 27.10.2009, s. 1.

⁸ Úř. věst. L 270, 7.10.1998, s. 48.

⁹ Úř. věst. C 236 E, 12.8.2011, s. 24.

- C. vzhledem k tomu, že dlouho očekávaná technická konvergence médií se nyní stala skutečností, což platí zejména pro vysílání a internet, a že evropská politika v oblasti sdělovacích prostředků, kultury a sítí musí přizpůsobit svůj regulační rámec novým podmínkám a přitom zajistit, aby mohla být jednotná úroveň regulace zavedena a prosazována také vůči novým tržním subjektům z Evropské unie a třetích států;
- D. vzhledem k tomu, že se internet v uplynulých 25 letech rychle rozvíjel a inteligentní zařízení, jež se objevila, mění zvyklosti a způsob sledování televize;
- E. vzhledem k tomu, že ačkoli se šíří využívání zařízení připojených k internetu, zachovávají si tradiční služby u běžného diváka svou oblibu;
- F. vzhledem k tomu, že lineární a nelineární audiovizuální služby a mnohé další komunikační služby lze již dnes využívat na jedné a téže obrazovce a je možné je snadno kombinovat a konzumovat současně;
- G. vzhledem k tomu, že z důvodu zvláštního společenského významu lineárních televizních a mediálních služeb je i do budoucna zapotřebí samostatný regulační rámec, neboť jen tak lze náležitě zohlednit jejich význam a zajistit v členských státech názorovou a mediální pluralitu;
- H. vzhledem k tomu, že příchod hybridní televize otřásl tradičním hodnotovým řetězcem a vyžaduje vypracování nové strategie;
- I. vzhledem k tomu, že technologický pokrok nevyhnutelně vede k vyšší autonomii uživatelů, která je zčásti jen zdánlivá, takže je stále důležitější, aby byla zajištěna ochrana výlučných práv a neporušenosti obsahu;
- J. vzhledem k tomu, že přibývá možností šíření (interaktivních) internetových nabídek, které profitují z širokého dosahu televizních nabídek, a že celoplošné širokopásmové pokrytí je základním předpokladem pro nárůst zájmu spotřebitelů o hybridní přijímače;
- K. vzhledem k tomu, že pojem „hybridní televize“ vyžaduje s ohledem na rostoucí konvergenci médií dynamický, technologicky neutrální a široký výklad, který zahrne veškeré přístroje včetně mobilních, jež umožňují přístup k lineárnímu a nelineárnímu mediálnímu obsahu, nabídkám OTT služeb a dalším aplikacím na témže přístroji či obrazovce, čímž sblížují svět vysílání a svět internetu;
- L. vzhledem k tomu, že v konvergentním světě médií se konkurenční boj vede spíše o pozornost uživatelů než o přenosové kapacity, že při rostoucím počtu nabídek je obtížnější proniknout k uživateli a že o úspěchu nabídek rozhoduje jejich dostupnost, možnosti jejich rychlého vyhledání, uvádění odkazů na ně a jejich doporučování;
- M. vzhledem k tomu, že směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách – SAMS) ve svém stávajícím znění spočívá na zásadě technologické neutrality, zatím nezohledňuje pokračující sblížování různých technologií, přičemž na významu by mohla ztratit zvláště ustanovení, která stanoví různou úroveň regulace

televizních programů (včetně webcastingu a livestreamingu) na jedné straně a audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání na straně druhé, a to navzdory tomu, že informační a komunikační služby, na které se vztahují různé právní úpravy – včetně služeb, na které se nevztahuje směrnice o audiovizuálních mediálních službách (SAMS), nýbrž směrnice o elektronickém obchodním styku, případně mimoevropských nabídek nepodléhajících žádné právní úpravě EU v oblasti sdělovacích prostředků – jsou dostupné z jednoho a téhož přístroje, takže může dojít ke vzniku nerovných podmínek hospodářské soutěže a nepříjemných rozporů při ochraně uživatelů a současně vyvstávají otázky týkající se přístupu k obsahu, způsobu jeho šíření a možností jeho vyhledávání bez ohledu na druh média;

- N. vzhledem k tomu, že tito noví poskytovatelé služeb budou bezprostředními konkurenty tradičních aktérů v tomto odvětví, jednak tím, že budou získávat výlučný obsah, a to i na evropském trhu, jednak tím, že budou sami nabízet nové služby;
- O. vzhledem k tomu, že regulační cíle směrnice o audiovizuálních mediálních službách – zejména zajištění a podpora názorové a mediální plurality, ochrana lidské důstojnosti a ochrana dětí, podpora poskytovatelů mediálních služeb při zajišťování dostupnosti pro osoby se zrakovým a sluchovým postižením, zajištění spravedlivé soutěže a regulace reklamy na základě kvality a obsahu – si v zásadě uchovávají svůj společenský význam a mají své odůvodnění, ale současně se stále více ukazují meze účinnosti a vynutitelnosti těchto ochranných opatření z důvodu metod užívání, které umožňují hybridní přijímací systémy;
- P. vzhledem k tomu, že kvalitní služby hybridní televize lze poskytovat pouze tehdy, nabídnou-li provozovatelé telekomunikačních služeb dostatečně rychlé spojení mezi servery pro vysílání a předplatiteli;
- Q. vzhledem k tomu, že rozsah možností využití hybridních přístrojů zpochybňuje základní principy směrnice o audiovizuálních mediálních službách, jako je povinné oddělení reklamy a pořadů a pravidla pro zařazování reklamy;
- R. vzhledem k tomu, že nahodilý výskyt velkého počtu služeb sám o sobě nevede automaticky k dosažení uvedených regulačních cílů, a je tedy zapotřebí posoudit, zda je pro dosažení těchto cílů nadále zapotřebí specifický regulační rámec a zda tento rámec může předejít možnému negativnímu trendu;
- S. vzhledem k tomu, že hybridní televize se postupně stává stále běžnější, takže může dojít ke srůstání tradiční televize a internetu, stejně jako před několika lety došlo ke splnutí mobilních telefonů a internetu;
- T. vzhledem k tomu, že je žádoucí podpořit jakýkoli postup, který umožní přizpůsobit trh tak, aby byly v Evropě podporovány kreativita a inovace;
- U. vzhledem k tomu, že vývoj hybridních systémů kombinujících televizi a internet umožní uživatelům plynulé přecházení mezi televizními programy a internetem, včetně nelegálních stránek s audiovizuálním obsahem;
- V. vzhledem k tomu, že je prokázáno, že transparentnost a hospodářská soutěž nedokáží

dostatečně zaručit neutralitu sítě;

- W. vzhledem k tomu, že zásada země vysílání zakotvená v původní směrnici „Televize bez hranic“, představuje milník pro svobodu informací a vývoj společného trhu v oblasti služeb, neboť členské státy se zavázaly k dodržování minimálních norem kvality a současně zavedly zásadu země původu ve formě zásady země vysílání;
1. vybízí Komisi, aby posoudila, do jaké míry je potřeba přepracovat směrnici o audiovizuálních službách a další předpisy v oblasti regulace sítí a médií (např. telekomunikační balíček), pokud jde ustanovení týkající se vyhledatelnosti a nediskriminačního přístupu k platformám jak pro poskytovatele a tvůrce obsahu, tak i pro uživatele, a současně rozšířit pojem platformy a přizpůsobit dostupné nástroje nové situaci; vzhledem k tomu, že je přitom třeba zajistit, aby spotřebitelé měli větší výběr a lepší přístup k audiovizuálním mediálním službám a aby poskytovatelé obsahu měli více možností, jak svůj obsah šířit a současně udržovat kontakt se svým publikem;
 2. domnívá se, že při přijímání regulačních opatření týkajících se provozovatelů platforem je nutno dbát na zajištění nediskriminačního přístupu k těmto platformám, aby měly vysílací společnosti stejně jako ostatní, často menší poskytovatelé přístup na trh za rovných podmínek;
 3. vyzývá Komisi a členské státy, aby pojem mediální služba uvedený v článku 1 směrnice o audiovizuálních službách interpretovaly takovým způsobem, aby potřeba regulace členskými státy vycházela více ze specifických společensko-politických dopadů a z potenciálu nabídek, obzvláště pokud jde o jejich vliv na utváření mínění, názorovou pluralitu a redakční odpovědnost;
 4. vyzývá Komisi, aby vzhledem k rozdílnému dosahu nabídek mediálních služeb, za něž je nesena redakční odpovědnost, a jiných obsahů zvažila, zda je přísnější regulace televizních platforem stále přiměřená a potřebná, nebo zda nepostačuje všeobecný zákaz diskriminace;
 5. vybízí Komisi, aby při případné revizi směrnice 2010/13/ES nebo v jakémkoli budoucím právním předpisu pokračovala v úsilí o respektování svobody tisku a nadále výslovně vylučovala elektronické verze novin a časopisů z oblasti působnosti těchto právních ustanovení, jak je tomu nyní v případě uvedené směrnice;
 6. vyzývá Komisi, aby na základě výsledků postupu konzultací na základě zelené knihy „Vstříc plně integrovanému audiovizuálnímu světu: růst, tvorba a hodnoty“ stanovila, které regulační mechanismy jsou z hlediska konvergence stále nezbytné a smysluplné a které by případně měly být přepracovány, aby byly vytvořeny rovné soutěžní podmínky pro všechny poskytovatele obsahu a služeb s ohledem na následující minimální požadavky a na dosavadní celkové regulační cíle, aby byla zaručena spravedlivá hospodářská soutěž mezi poskytovateli obsahu a aby uživatelé získali co největší prospěch a rovnoprávný, zcela transparentní a nediskriminační výběr z kvalitní a rozmanité nabídky, přičemž je třeba dbát zejména na to, aby byly zachovány volně dostupné nabídky a nabídky veřejnoprávních poskytovatelů;
 7. vyzývá Komisi, aby v případě revize SAMS zajistila spravedlivou hospodářskou soutěž

pro všechny poskytovatele obsahů;

8. zdůrazňuje, že rozvojová strategie těchto nových subjektů povede k rozšíření nabídky tvořené jak obsahem nabízeným prostřednictvím tradičního televizního vysílání, tak i nabídkou na internetu;
9. v této souvislosti zdůrazňuje riziko, že tato nová hospodářská soutěž bude nevyvážená, neboť bude tyto nové subjekty vzhledem k jejich hospodářské síle a mezinárodnímu vývoji zvýhodňovat vůči tradičním evropským subjektům;
10. zdůrazňuje, že by se mělo zvážit, zda nezachovat odstupňovaný regulační rámec pro mediální služby s tím, že by nebyl primárně závislý na rozlišování lineárních a nelineárních služeb, ale že by vycházel především z potenciálního dopadu konkrétní mediální služby a redakční odpovědnosti za tuto mediální službu, přičemž by zároveň členským státům poskytoval přiměřený prostor pro vlastní právní úpravu;
11. předkládá k úvaze, zda jsou právní předpisy, které Komise stanovila ve svém sdělení o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání¹, s ohledem na postupnou konvergenci technologií ještě stále přiměřené nákladným hodnotícím a přezkumným postupům pro audiovizuální služby poskytované veřejnoprávními poskytovateli, které jdou nad rámec běžných vysílacích činností a jež jsou nabízeny na nových platformách pro šíření, zejména když jsou uživatelé čím dál tím méně schopni rozlišovat, zda se jedná o klasickou lineární službu, službu na vyžádání nebo o jinou audiovizuální službu;
12. vybízí Komisi, aby zohledňovala budoucí výzvy v oblasti hybridních televizorů, pokud jde o konkurenceschopnost v odvětví, zvýšením flexibility kvantitativních pravidel pro reklamu a aby nastínila příslušné výhody a nevýhody;
13. zdůrazňuje, že v zájmu jednotné celoevropské ochrany spotřebitelů, dětí, mladých lidí a menšin by měla být přezkoumána kvalitativní omezení audiovizuálních mediálních služeb a měla by být na vysoké úrovni přizpůsobena všem formám šíření;
14. v této souvislosti vyzývá k tomu, aby byla pro veškerý mediální obsah ve stejné míře stanovena platnost zákazu porušování lidské důstojnosti, zákazu podněcování k nenávisti, ochrany před diskriminací a zásady bezbariérového přístupu;
15. předkládá přitom k úvaze, zda lze zásadu oddělení reklamy od obsahu pořadu zachovat u všech forem médií nebo zda nelze ochranného účelu této zásady lépe dosáhnout prostřednictvím povinnosti stanovené pro všechny formy médií zajistit jasnou rozpoznatelnost a rozlišitelnost reklamy a obsahu pořadu;
16. domnívá se, že by se mělo zabránit zavádění nebo rozšiřování zákazů reklamy a dalším zásahům do tohoto nástroje financování, aby mohly být v oblasti digitální televize uplatňovány také nové obchodní modely;
17. zdůrazňuje, že je zásadní, aby veřejný sektor nebyl závislý pouze na příjmech z reklamy, a zachoval si tak svou nezávislost, a vyzývá členské státy, aby podporovaly úsilí

¹ Úř. věst. C 257, 27.10.2009, s. 1.

o financování tohoto sektoru;

18. zdůrazňuje, že nové reklamní strategie, které se opírají o nové technologie pro zvýšení jejich účinnosti (snímkování obrazovky, profilování spotřebitelů, multiobrazovkové strategie), vyvolávají otázky týkající se ochrany spotřebitele, jeho soukromého života a jeho osobních údajů; v důsledku toho trvá na tom, že je nutné uvažovat o uceleném souboru pravidel, který by tyto strategie postihl;
19. vybízí evropské subjekty z audiovizuální oblasti, aby pokračovaly ve vývoji ucelených a atraktivních nabídek, zejména na internetu, s cílem obohatit evropskou nabídku audiovizuálního obsahu;
20. vyzývá Komisi, aby prověřila, zda a jakým způsobem lze přiznat výsadní postavení, co se týče možnosti jejich nalezení na zařízeních first-scene, jako jsou např. televizory s připojením k internetu, těm poskytovatelům obsahu, kterým členské státy udělily buďto veřejnoprávní vysílací licenci nebo kteří přispívají k plnění cílů ve veřejném zájmu, zejména k zajištění plurality médií nebo kulturní rozmanitosti, anebo se z vlastní iniciativy zavázali k plnění úkolů, které přispívají ke kvalitě a nezávislosti zpravodajství a k podpoře názorové rozmanitosti;
21. vybízí Komisi a členské státy, aby spolu s tzv. opatřeními umožňujícími nalezení a dohledání určitých programů (tzv. „must be found“) provedly průzkum s cílem zjistit, do jaké míry lze pomocí změn regulace v oblasti médií směřem k režimu pobídek a osvědčení a posílení koregulační a seberegulační iniciativy dlouhodobě zajistit udržitelnost regulačních cílů stanovených směrnicí o audiovizuálních mediálních službách (SAMS), zejména při ochraně mladistvých a ochraně lidské důstojnosti, a současně zachovat flexibilitu, která je nutná pro spravedlivou hospodářskou soutěž poskytovatelů mediálních služeb; zdůrazňuje však, že případná koregulační a samoregulační opatření mohou být pouze doplňkem právní úpravy a jejich dodržování a posuzování je nutné podrobit nezávislé kontrole;
22. v zájmu zabránění jakémukoli narušení hospodářské soutěže proto doporučuje, aby se na stejné služby vztahovala stejná právní úprava, bez ohledu na prostředek jejich šíření;
23. v tomto ohledu dále vyjadřuje obavu ze zvýšené hospodářské soutěže vyplývající z účasti mezinárodních subjektů, jež nepodléhají evropským předpisům a povinnostem;
24. vybízí Komisi, aby zajistila, že tyto platformy budou provozovány s ohledem na tržní podmínky a na obecný zájem na spravedlivé hospodářské soutěži v souladu s uživatelskou poptávkou na základě otevřených a interoperabilních standardů a že nebude docházet ke zneužívání dominantního postavení ze strany jednoho či více poskytovatelů;
25. v této souvislosti trvá na nutnosti uvažovat o vývoji právního rámce, způsobech regulace hybridní televize a o systémech poskytování odkazů na obsah;
26. vyzývá k právní úpravě televizních platforem hybridní televize, jež zajistí přístup k obsahu provozovatelů a jeho integritu, transparentnost pro spotřebitele a uplatňování základních etických pravidel (např. ochrana nezletilých a soukromí);

27. vyzývá Komisi a členské státy, aby zvyšovaly mediální gramotnost všech občanů EU, a to zejména prostřednictvím iniciativ a koordinovaných akcí zaměřených na lepší porozumění lineárním a nelineárním mediálním službám;
28. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily přijetí opatření – zejména ze strany výrobců zařízení a poskytovatelů služeb – za účelem zlepšení přístupu k lineárním a nelineárním mediálním službám pro starší osoby a osoby se zdravotním postižením, například sluchovým či zrakovým;
29. domnívá se, že by platformy a portálové služby měly být interoperabilní, aby mohla třetí strana bez ohledu na způsob přenosu nediskriminačním způsobem vyrábět a provozovat některé vlastní aplikace;
30. vybízí Komisi, aby stanovila právně závazné podmínky a těmi zajistila, že všechny obsahy na sítích a platformách budou přístupné ve stejné kvalitě;
31. vyzývá Komisi, aby přijala právně závazná opatření, kterými zajistí, že provozovatelé sítě budou mít povinnost nakládat s datovými balíčky při přenosu od odesílatele k příjemci důsledně spravedlivě, a nedocházelo tedy k upřednostňování ze strany provozovatele sítě, např. na základě původu, obsahu, způsobu použití či odměny uživatelů, neboť by to mohlo podřývat cíl spravedlivého přístupu ke službám pro všechny, ustanovení o ochraně údajů, zásadu integrity obsahu a cíl vytvořit spravedlivé soutěžní podmínky;
32. upozorňuje na dopady rozdílů mezi režimy DPH na evropské úrovni, které s příchodem hybridní televize dále posílí, a zdůrazňuje nutnost přijmout konkurenceschopný režim DPH, společný pro všechny členské státy;
33. vyzývá Komisi, aby navrhla unijní právní úpravu zaručující neutralitu sítě;
34. vybízí Komisi, aby právními předpisy zajistila integritu lineárních a nelineárních služeb na hybridních platformách a zamezila zejména překrývání nebo škálování nabídek ze strany provozovatelů platformy či třetích osob s obsahem nebo jinými službami, pokud to nebude na přání uživatele, a v případě obsahu, který se nezahrnuje mezi osobní sdělení, pokud to poskytovatel služeb neschválí; poukazuje na to, že je nutné zabránit také neoprávněnému přístupu k obsahu nebo vysílacím signálům poskytovatele třetí osobou nebo jejich neschválenému dekódování, užívání či šíření;
35. vyzývá Komisi, aby zvažila přijetí opatření, která by zohlednila riziko poskytování odkazů na nepovolené internetové stránky na portálech a ve vyhledávačích;
36. vyzývá Komisi, aby zajistila, že úroveň ochrany v oblasti audiovizuálních mediálních služeb, která byla vytvořena prostřednictvím zvláštních regulačních požadavků SAMS, nebude obcházena neschváleným zpřístupňováním na jiných platformách;
37. vyzývá Komisi, aby zajistila, že spuštění aplikací na portálech nebude nikdy automatické, nýbrž že k němu vždy dojde jen na přání uživatele, že návrat k dříve používané službě bude vždy jednoduchý a možný pouhým stisknutím tlačítka (například tzv. funkce červeného tlačítka) a uživatelé o něm budou zřetelně informováni a aby se při opuštění dané aplikace služba užívaná v předchozím kroku zobrazila v plnohodnotné obrazové

a zvukové kvalitě;

38. vyzývá Komisi, aby zajistila, že poskytovatel obsahu bude moci právně zakročit proti takovým aplikacím na hybridních platformách, které umožňují nebo podporují nepovolené šíření obsahu zpřístupněného poskytovatelem obsahu;
39. vyzývá Komisi, aby v případech, kdy je to relevantní z hlediska autorského práva, usilovala o to, aby byly systémy vypořádání práv jednoduše ovladatelné a umožňovaly nepozměněné a úplné zobrazení nabídek poskytovatelů mediálních služeb týkajících se nelineárních služeb na třetích platformách;
40. vyzývá Komisi k zajištění toho, aby anonymní užívání televizních a online služeb prostřednictvím hybridních koncových zařízení, která jsou prodávána v EU nebo do ní dovážena, bylo v zásadě zaručeno a bylo plně v souladu s pravidly EU v oblasti ochrany soukromí a údajů, neboť zpracovávání osobních údajů je legální pouze tehdy, dá-li k němu uživatel souhlas, a v míře, na níž se tento souhlas vztahuje;
41. vyzývá Komisi, aby audiovizuální mediální služby vzhledem k jejich dvojí povaze a společenskému významu při vyjednání mezinárodních obchodních dohod vyjmula z liberalizace a aby s ohledem na pokračující digitalizaci a konvergenci médií zároveň zajistila dynamický vývoj pojmu „audiovizuální mediální služby“;
42. vyzývá Komisi, aby zajistila, že budoucí služby hybridní televize budou rovněž v souladu se stávající právní úpravou v oblasti ochrany dětí, zákazu některých druhů reklamy ze zdravotních důvodů, zákazu podněcování k rasové nenávisti, oddělení zpravodajství od reklamních sdělení, transparentnosti vlastnických vztahů, soukromí atd., neboť se jedná o pravidla, která se stala součástí *acquis communautaire* a jež nelze obcházet pod záminkou technologického pokroku; vyzývá zejména k tomu, aby poskytovatelé služeb a provozovatelé zařízení hybridní televize pocházející z území mimo EU byli informováni o skutečnosti, že rozhodným právem je právo země, kde je služba poskytována, a nikoli právo země, kde mají poskytovatelé své sídlo;
43. vyzývá členské státy, aby v rámci vyjednávání víceletého finančního rámce přehodnotily snížení prostředků, které mají být přiděleny generálnímu ředitelství pro komunikační sítě, obsah a technologie (GŘ Connect, CNECT) na vývoj telekomunikační infrastruktury, z původně navržených 9,2 miliardy EUR na 1 miliardu EUR;
44. vybízí Komisi, aby věnovala náležitou pozornost důležitým otázkám ochrany veřejnosti, jako je například ochrana nezletilých osob, a je přesvědčen, že platformou pro řešení těchto otázek mohou být elektronické programové průvodce;
45. vyjadřuje politování nad tím, že v Evropě stále existují široké oblasti s omezenou internetovou infrastrukturou, a připomíná Komisi, že v zájmu rozvinutí potenciálu hybridní televize je pro spotřebitele zásadní mít přístup k vysokorychlostnímu internetu;

o

o o

46. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Na první pohled by se mohlo zdát, že jde u hybridních televizních přijímačů pouze o čistě odbornou otázku. V zásadě jde však o přístupnost a dostupnost mediálních obsahů a o to, na základě jakého regulačního prostředku a zda vůbec bychom měli odlišovat služby médií v dnešním propojujícím se světě. Média mají dvojí charakter: jednak jsou zbožím, ale zároveň jsou také kulturním bohatstvím a jako taková jsou nositeli mimořádného společensko-politického významu. Rozmanitost médií, svoboda projevu, tisku a informací výrazně přispívají k fungování naší demokratické společnosti. Média plní funkci osvětovou, informační, zábavní a kontrolní. To je hlavním důvodem, proč politika v oblasti médií nespadá v rámci EU a v jejích členských státech pouze do oblasti právních předpisů o hospodářské soutěži nebo do oblasti obchodní práva, ale je upravována samostatnými předpisy, což nejlépe odráží její mimořádný charakter a společenský význam. Konvergence techniky, jejímž dosavadním vrcholem jsou hybridní televizní přijímače, na tomto stavu nic nemění.

Hybridní televizory jsou na cestě ke konvergenci médií důležitým technologickým krokem vpřed, který může podrobit kritice důležitá regulační opatření v oblasti médií. Směrnice o audiovizuálních mediálních službách byla ve své době navržena k důslednému regulačnímu systému lineárních služeb, avšak pro nelineární služby bylo nastaveno méně omezení, což bylo zdůvodněno mimo jiné i různým dopadem těchto služeb na společnost. Nabídce lineárních služeb veřejnoprávních a soukromých televizních stanic je ve všech členských státech vedle jejich masmediálního dopadu přisuzován také velký společensko-politický význam a v mnoha státech jsou také ošetřeny zákonem. Ani navzdory sblížení technologií jsme dosud nezaznamenali žádné změny týkající se masové oblíbenosti televize ani jejího společensko-politického významu. Jelikož se lineárním médiím přisuzuje vliv na široké spektrum oblastí, je nutné je podrobit přísným regulačním opatřením. Tato účinná diferenciaci, která byla doposud uplatňována a která je předmětem podrobně odstupňované regulace stanovené v SAMS, především s ohledem na vývoj hybridních televizorů zastarává, nebo alespoň otevírá řadu otázek a problematických bodů, které je nutné vyřešit účinnou regulací v oblasti médií.

Hybridní přijímací zařízení poskytuje uživatelům přístup ke klasickým televizním programům a také k internetu. Bez ohledu na současný způsob technického šíření lze v dlouhodobém horizontu očekávat téměř úplnou konvergenci médií. Na jediné obrazovce budou k dispozici služby, které podléhají různým předpisům s velmi odlišnou mírou regulace, a sice:

- lineární audiovizuální mediální služby,
- nelineární audiovizuální mediální služby,
- audiovizuální služby, které nespádají do oblasti působnosti SAMS, ale podléhají jiným evropským předpisům;
- mediální služby, které nepodléhají žádným evropským právním předpisům;
- služby, jejichž zařazení je doposud sporné.

O hybridním televizním zařízení mluvíme tehdy, pokud toto zařízení může přijímat jak klasický lineární program, tak i obsah z internetu a dokáže je zobrazit. Hybridní přijímačem se rozumí také televizní zařízení, které samostatně nelze připojit k internetu, ale je zapotřebí přídavného zařízení (např. přehrávače blu-ray disků, herní konzoly, digitálního přijímače /

set-top boxu).

Hybridní zařízení nabízejí jen ojediněle univerzální přístup k internetu, a tudíž je nutné internetové nabídky služeb pravidelně pro přenos na televizní obrazovky upravovat. Přechod z konvenčního televizního programu k internetovému obsahu budou umožňovat portálové stránky resp. „widgety“, jejichž podoba a funkce odpovídá aplikacím pro smartphony. Lze je spouštět na jedné platformě, a to tak, že překryjí (overlay) televizní obraz nebo se zobrazí v samostatném okně vedle zmenšeného televizního obrazu (split screen), a obsluhovat je lze pomocí dálkového ovládání, smartphonu nebo tabletu. Klasické lineární i nelineární služby, nabídky na vyžádání, webové televize a v případě hybridních televizí upravený internetový obsah nebudou tedy již uživatelům přístupné na přidělených kanálech vysílacích programů, které si uživatel mohl poměrně snadno sám změnit, ale přes jakýsi druh úvodní stránky. Klíčovou otázkou hybridních televizí, která se zakládá na dostupnosti a nediskriminačním přístupu k daným obsahům, se stává množství nabízeného obsahu. Výrobce platformy nebo provozovatel portálu musí předem vybrat službu, která bude k dispozici, a zda a v jaké podobě bude upřednostňována před jinými, a sám pak zvolí druh technologie pro samotné uskutečnění. Tím poskytovatel platformy, provozovatel portálu nebo výrobce zařízení kontroluje přístup k obsahu, který ovlivňuje názory (tyto tři funkce může zastávat jeden a ten samý subjekt). Provozovatelé platformy a výrobci zařízení tak získají v nebývalé míře vliv na obsah, jež si bude uživatel prohlížet, což doposud není zahrnuto v žádné právní úpravě v oblasti médií. Je proto nezbytné rozšířit SAMS o tyto nové skutečnosti, neboť by jinak mohla být ohrožena jak názorová rozmanitost, tak i rozmanitost nabídky a svoboda informací. Silné postavení výrobců zařízení a poskytovatelů platformy může představovat překážky i pro další rychlý vývoj trhu s hybridními službami, neboť výrobce zařízení stanovuje tržní a technologické podmínky pro služby, které na své platformě zpřístupní. Volná a spravedlivá hospodářská soutěž v oblasti služeb a nabízeného obsahu je však možná pouze za rovných podmínek, které se v tomto případě týkají jednotného a otevřeného technologického interoperabilního systému vycházejícího z potřeb trhu a zohledňujícího také trh poskytovatelů (kabelové sítě, placená televize a IPTV) a trh s koncovým zařízením.

Dostupnost nabízeného obsahu a jeho přístupnost se stane klíčovým bodem pro zajištění rozmanitosti. Z tohoto hlediska je nutné dále rozvinout systém stanovený směrnicí SAMS, který vychází ještě z přesvědčení, že jen malý počet provozovatelů disponuje nutnými zdroji, aby pomocí masmédií dosáhl žádoucího účinku. Tyto omezené zdroje podléhají systému udělování licencí, alespoň pokud je o klasické vysílání. Digitalizace obsahů však toto původní východisko vyvrátila, neboť údaje bez ohledu na svou formu, ať již jde o text, pohyblivý obraz nebo zvuk (nebo o kombinace) jsou vždy dostupné na internetu v nejvyšší kvalitě. Uživateli je tedy lhostejný technický způsob přenosu obsahu, neboť jej může užívat bez ohledu na místo a čas, přestože si sám (i když částečně nevědomě) a samozřejmě s ohledem na poskytovatele klade různé požadavky, co se týče kvality obsahu a způsobu podání.

Moderní regulace médií musí do budoucna počítat s tím, že nedostatek těchto zdrojů se už netýká způsobu přenosu, ale míst, kde lze najít obsah.

Současná opatření, která ukládají provozovatelům povinnost přenášet programy veřejné služby (tzv. „must carry“) musí být doplněna o opatření umožňující nalezení a dohledání těchto programů tzv. („must be found“). Ti poskytovatelé služeb, kterým členské státy udělily buďto veřejnoprávní vysílací licenci, nebo kteří přispívají k plnění cílů ve veřejném zájmu,

zejména k zajištění plurality médií nebo kulturní rozmanitosti, anebo se z vlastní iniciativy trvale zavázali k vysílání ve veřejném zájmu, které přispívá ke kvalitě a nezávislosti zpravodajství a k podpoře názorové rozmanitosti, by měli mít výsadní postavení, co se týče dostupnosti na hybridních platformách (včetně portálů, úvodních stran a elektronických programových průvodců). Možnost výsadního postavení na těchto platformách by měl získat také ten, na koho se vztahují přísnější pravidla pro lineární a nelineární mediální služby stanovené směrnicí SAMS nebo kdo se těmto pravidlům podrobí dobrovolně. V potaz by měly být brány kromě toho i nové formy pobídek.

Je nutné podporovat přiměřenou rovnováhu mezi stranami na trhu, obzvláště výrobců zařízení a poskytovatelů obsahu, zejména pokud jde o integrované služby. Dále je nutné zamezit tomu, aby docházelo u jednotlivých poskytovatelů obsahu při šíření obsahu k nespravedlivým zvýhodněním.

Jako nezbytný se jeví další vývoj SAMS, který v celém rozsahu začlení provozovatele hybridních portálů a platform do působnosti směrnice. Každý, kdo do značné míry spolurozhoduje o názorové rozmanitosti a rozmanitosti služeb, které jsou nabízeny konečnému uživateli, by měl také podléhat regulačním opatřením, které slouží k zajištění rozmanitosti názorů a nabízeného obsahu.

Je třeba zajistit, aby zařízení, platformy a portály byly koncipovány na základě otevřeného, nepatentovaného, interoperabilního systému. Jen tak je možné zajistit nediskriminační a technologicky neutrální přístup k veškerému obsahu.

Kvůli novým technickým možnostem hybridních televizorů je také nutné chránit jednotnost obsahu. Je nutné zamezit překrývání služeb obsahem poskytovaným třetí osobou, pokud to neschválí poskytovatel služby nebo pokud se tak neděje na výslovné přání uživatele.

Hybridní televizní přijímače mají důsledky také pro zajištění ochrany soukromí. Je nutné je zohlednit jak již při vývoji hybridních zařízení („ochrana od návrhu“), tak i při standardním nastavení zařízení („standardní nastavení ochrany údajů“), obzvláště pokud jde o zásadu minimalizace údajů, přiměřenosti a vymezení účelu shromažďování. Je třeba zajistit úplnou transparentnost při získávání, zpracování, využívání a předávání údajů. Osobní údaje lze získávat a užívat bez výslovného souhlasu uživatele jen tehdy, pokud je to potřeba k užívání služeb nebo jejich vyúčtování.

Anonymní užívání médií by mělo být bezproblémové i v budoucnosti a mělo by se považovat za všeobecnou normu. Analýzu chování uživatelů a vytváření uživatelského profilu prostřednictvím plných IP adres (včetně geolokalizace) lze provádět pouze s vědomým a výslovným souhlasem uživatele. Toto je nutno ošetřit právním předpisem.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	28.5.2013
Výsledek konečného hlasování	+ : 24 - : 4 0 : 1
Členové přítomní při konečném hlasování	Zoltán Bagó, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Santiago Fisas Ayxela, Lorenzo Fontana, Cătălin Sorin Ivan, Petra Kammerevert, Emilio Menéndez del Valle, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marietje Schaake, Marco Scurria, Hannu Takkula, László Tőkés, Marie-Christine Vergiat, Milan Zver
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Liam Aylward, Heinz K. Becker, Nadja Hirsch, Iosif Matula, Georgios Papanikolaou, Olga Sehnalová, Rui Tavares, Isabelle Thomas
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Luigi Berlinguer, Marina Yannakoudakis